26/10/2019

“Η θυσιαστική διακονία της Εκκλησίας, είναι διαρκής σταυρός”

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Τελέσθηκε το πρωί του Σαββάτου 26 Οκτωβρίου, η χειροτονία του Εψηφισμένου Επισκόπου Κνωσού κ. Προδρόμου, Βοηθού Επισκόπου της Αρχιεπισκοπής Κρήτης, στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό του αγίου Μηνά στο Ηράκλειο.

Τον Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο, εκπροσώπησε **ο Μέγας Αρχιδιάκονος κ. Θεόδωρος,** ο οποίος στην προσφώνησή του τόνισε μεταξύ άλλων: “ἡ θυσιαστική διακονία τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως δέν τυγχάνει ἐπίκτητόν τι γνώρισμα κατά τήν ὑπεραιωνόβιον, χάριτι Θεοῦ, ἐπί γῆς φωταυγῆ καί πολύκροτον πορείαν της, ἀλλ’ ἀποτελεῖ συνεπῆ προβολήν καί ἀταλάντευτον φανέρωσιν τοῦ ἐκκλησιολογικοῦ γονιδιώματός της, καθώς καί ὀντολογικήν ἀπόρροιαν ἐκ τῆς ἀνοθεύτου εὐαγγελικῆς καί ἀποστολικῆς παραδόσεως καί τῆς διαχρονικῆς πατερικῆς αὐτοσυνειδησίας περί τοῦ Ἀρχιερατικοῦ λειτουργήματος ὡς διαρκοῦς Σταυροῦ, καθημερινῆς αὐθυπερβάσεως καί κενωτικῆς αὐτοπροσφορᾶς πρός διακονίαν τῶν καθ’ ἑκάστην ἀναγκῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος”.

Ακολουθεί ολόκληρη η προσφώνηση:

Σεπτῇ Πατριαρχικῇ ἐντολῇ, ἱστάμενος ἐνώπιον οἰκείων, ἐκ προσώπου τῆς Α. Θειοτάτης Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατρι-άρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, τοῦ προσκυνητοῦ Αὐθέντου καί Δεσπότου πάντων ἡμῶν,ἔχω τήνὑψίστην τιμήν νά κομίζω πρός ἅπαντας τήν πατρικήν εὐχήν καί τάς Πατριαρχικάς εὐλογίας τοῦ σεπτοῦ Προ-καθημένου τῆς Ὀρθοδοξίας κατά τήν εὔσημον ταύτην διά τήνὁλκάδα τοῦ Ἀποστόλου Τίτου, Πάτρωνος καί Προστάτου τῆς τοπικῆς ταύτης Ἐκκλησίας, ἡμέραν τῆς εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίας σου, Θεοφιλέστατε ἅγιε Κνωσσοῦ.

Τό εὐφρόσυνον ἄγγελμα τῆς ἐπαξίας ἀρχιερατικῆς προαγωγῆς σου ἔφθασεκαί εἰς τάς αὐλάς τῆς ἐσταυρωμένης καί μαρτυρικῆς Πρωτοθρόνου Κωνσταντινουπολίτιδος Ἐκκλησίας, καί ἐγένετο δεκτόν μετά μεγίστης χαρᾶς καί ἀγαλλιάσεως ὑπό τοῦ Πατριάρχου σου, Ὅστις ἔσπευσε προφρόνως διά σεπτοῦ Πατριαρχικοῦ Γράμματος νά συγχαρῇ πατρικῶς τήν ὑμετέραν Θεοφιλίαν καί νά εὐχηθῇ ἐγκαρδίωςδιά τήν ἐκπλήρωσιν τῶν νέων ὑψηλῶν ἀρχιερατικῶν καθηκόντων σου, παραλ-λήλως πρός τήν ἐξάσκησιν τῆς ὑπευθύνου καί λυσιτελοῦς διακονίας σου κατά τά τελευταῖα ἔτη ὡς Ἀρχιγραμματέως τῆς ἐνταῦθα Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου, εὐχάς τάς ὁποίας καί ἡμεῖς, ἀπό τῆς θέσεως τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐκπροσώπου, ἐπαναλαμβάνομεν ἐνθέρμως,πάλιν καί πολλάκις,σήμερον μετά πολλῆς ἀγάπης καί ἐξιδιασμένης τιμῆς.

Γνωρίζεις καλῶς, Θεοφιλέσταστε, ὅτι ὁ Παναγιώτατος Οἰκου-μενικός ἡμῶν Πατριάρχης, καθ’ ὅλην τήν διάρκειαν τῆς θυσιαστικῆς διακονίας σου ἐν τῷ ἀμπελώνι τοῦ Κυρίου, περιέβαλλε τό πρόσωπόν σου μετά στοργῆς οὐ τῆς τυχούσης, ἐκτιμῶν τήν λιπαράν θεολογικήν σου παιδείαν, τήν ἐν γένει πνευματικήν κατάρτισιν καί συγκρότησίν σου, τό ἐκκλησιαστικόν σου ἦθος, τήν εὔορκον προσφοράν σου πρός τήν ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίαν, ὡς καί τήν ἀφοσίωσίν σου εἰς τήν Μητέρα Ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν καί τόν σεπτόν Προκαθήμενον αὐτῆς.

Ἔχεις, ἅγιε Κνωσσοῦ, τό πολύτιμον προνόμιον νά ἀνήκῃς ἀπό τῆς σήμερον εἰς τήν χορείαν τῆς σεβασμίας Ἱεραρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, «τῆς ἄρχουσας καί πάσχουσας Ἐκκλησίας», τῆς Ἐκκλησίας τῶν ἀναριθμήτων θλίψεων καί τῶν ἀλαλήτων στεναγμῶν, τῶν ἀτελευτήτων μαρτυρίων καί τῆς εὐαγγελικῆς μαρτυρίας, τῆς ἀδιαπτώτως ἀκολου-θούσης ἐπί δεκαεπτά καί πλέον αἰῶνας ἐν τῇ τοῦ Κωνσταντίνου Πόλει τήν κανονικήν ὁδόν τῆς θυσιαστικῆς διακονίας πρός τούς ἐγγύς καί τούς μακράν καί οὐδέποτε κινουμένης ἀπό τοῦ χρέους καί τῆς εὐθύνης, μέσῳ τῆς πολυπλεύρου κενωτικῆς προσφορᾶς αὐτῆς πρός ὁμοδόξους καί ἑτεροδόξους, ὡς καί πρός πάντα ἄνθρωπον καλῆς θελήσεως καί σύμπασαν τήν

ποικιλοτρόπως ταλανιζομένην ἀνθρωπότητα.

Ἀντιλαμβάνεται, ἀσφαλῶς, ἡ ὑμετέρα Θεοφιλία ὅτι ἡ θυσιαστική διακονία τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως δέν τυγχάνει ἐπίκτητόν τι γνώρισμα κατά τήν ὑπεραιωνόβιον, χάριτι Θεοῦ, ἐπί γῆς φωταυγῆ καί πολύκροτον πορείαν της, ἀλλ’ ἀποτελεῖ συνεπῆ προβολήν καί ἀτα-λάντευτον φανέρωσιν τοῦ ἐκκλησιολογικοῦ γονιδιώματός της, καθώς καί ὀντολογικήν ἀπόρροιαν ἐκ τῆς ἀνοθεύτου εὐαγγελικῆς καί ἀποστο-λικῆς παραδόσεως καί τῆς διαχρονικῆς πατερικῆς αὐτοσυνειδησίας περί τοῦ Ἀρχιερατικοῦ λειτουργήματος ὡς διαρκοῦς Σταυροῦ, καθημερινῆς αὐθυπερβάσεως καί κενωτικῆς αὐτοπροσφορᾶς πρός διακονίαν τῶν καθ’ ἑκάστην ἀναγκῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος, προσβλέποντος δέ εἰς τήν ἐκπλήρωσιν τῆς σωτηριολογικῆς, εὐχαριστιακῆς καί ἐσχατο-λογικῆς ἀποστολῆς του ἐν τῷ ἀνεσπέρῳ φωτί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Ζῶμεν εἰς μίαν ἐποχήν, καθ’ ἥν, ὡς μή ὤφελε, τά ἀπ’ αἰώνων ἀπαράγραπτα καί ἀδιαπραγμάτευτα κανονικά προνόμια τοῦ παν-σέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἀμφισβητοῦνται ὑπό τινων δυστυχῶς ὁμοδόξων, λαβόντων τήν εἰς Χριστόν πίστιν καί τό ἅγιον βάπτισμα ἐκ τῆς πνευματικῆς μήτρας τοῦ Ὀρθοδόξου Γένους. Διό καί σύ, ἅγιε Κνωσσοῦ, ὡς τό νεώτερον μέλος τῆς σεβασμίας αὐτοῦ Ἱεραρχίας ἐν τῇ ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίᾳ, καλεῖσαι κατά τήν σήμερον ἀρχομένην Ἀρχιε-ρατικήν σου διακονίαν νά τιμᾷς καί νά ὑπερασπίζησαι τήνὑπαρξιακήνἑνότητα καί κανονικήν ἀναφοράν τῆς ἐν Κρήτῃ τοπικῆς Ἐκκλησίας καί τῶν ἐν τῇ Μεγαλονήσῳ Ἱ. Πατριαρχικῶν καί Σταυροπηγιακῶν Μονῶν πρός τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, καθώς ἡ σχέσις αὕτη ἀποτελεῖ τόν ὀμφάλιον λῶρον διά τήν εὐστάθειαν καί τήν κατά Θεόν προκοπήν τοῦ κλήρου καί τοῦ λαοῦ τῆς ἐνταῦθα Ἐκκλησίας, τῆς ναυαρχίδος ταύτης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἐν τῇ εὐρυτέρᾳ περιοχῇ τῆς Μεσογείου καί ἐκλεκτῆς αὐτοῦ ἀναδενδράδος. Ἄλλως τε, ὁ Κυριακός λόγος, σαφής καί περιεκτικός οὐσιωδεστάτων ὀντολογικῶν νοημάτων, δέν ἐπιδέχεταί τιναδιαφορετικήν προσέγγισιν: «μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγώ ἐν ὑμῖν. Καθώς τό κλῆμα οὐ δύναται καρπόν φέρειν ἀφ’ ἑαυτοῦ, ἐάν μή μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδέ ὑμεῖς, ἐάν μή ἐν ἐμοί μείνητε. Ἐγώ εἰμί ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τά κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοί κἀγώ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπόν πολύν, ὅτι χωρίς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν» (Ιω. 15:1-5).

Τό Οἰκουμενικόν μας Πατριαρχεῖον καί ὁ σεπτός Προκαθήμενός του τρέφουν βεβαίαν τήν ἐλπίδα καί προσδοκίαν ὅτι σύ, ὡς ο βενιαμίν τῆς ἐνταῦθα Ἱεραρχίας, θά μιμηθῇς τό ἀπαράμιλλον ὑπόδειγμα, τήν παραδειγματικήν ἀναφοράν καίὁλοτελῆ ἀφοσίωσιν πρός τό ἀειλαμπές Φανάρι τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης καί πολιοῦ Γέροντος πάντων ἡμῶν κ. Εἰρηναίου, τοῦ καί Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου, τόν ὁποῖον εἶχες τήν ἰδιαιτέραν εὐλογίαν νά διακονήσῃς καί

ἐξ ἑτέρων, πλήν τοῦ Ἀρχιγραμματέως αὐτῆς, ἐπιτελικῶν θέσεων, ὡς τοῦ Ἀρχιδιακόνου αὐτοῦ καί τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης, ἔχων πάντοτε κατά νοῦν τήν ζείδωρον προτροπήν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πρός Τιμόθεον:«σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες» (Πρός Τιμ. 3,14).

Τό λοιπόν, Θεοφιλέστατε, ἔντεινε, δι’εὐχῶν τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου, καὶ κατευοδοῦ καὶ ἀρχιεράτευε ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πρᾳότητος καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά τοῦ Ὑψίστου. Ἄξιος!!!